

[Lorentzen.]

kan klare finansieringen. Jeg er ikke enig i denne opfattelse."

Højtærede boligminister, sig ganske åbent og ærligt fra talerstolen: jeg syntes, dengang jeg talte som ordfører for socialdemokratiet, at den daværende boligminister ikke havde ret i sin fortolkning, men efter at jeg er kommet op i et højere luftlag og har lært den finere juridiske fortolkning af boligstøtteloven, må jeg erkende, at min glæde for det sociale boligbyggeri ikke er tilstrækkelig stærk til, at jeg kan slette de paragraffer, der står i boligloven. Hvis boligministeren ville sige sådan, er jeg sikker på, at ikke en af os ville sige mere. Så ville vi ganske simpelt tænke, at det er lovligt at fejle, og at man ikke bliver mindre af at erkende sine fejl. Men spørgsmålet er, om der er så megen værdi ved at komme med en mængde ord om helt andre ting end dette ganske enkle spørgsmål, som jeg syntes det var naturligt for mig at stille, da jeg første gang havde ordet.

Thestrup: Jeg har forstået det således, at jeg og det ærede medlem hr. Lorentzen har fået svar på de to spørgsmål, det her drejer sig om; det ene er spørgsmålet om byggeri med statslån, det andet er spørgsmålet om byggeri med statsgaranti.

Med hensyn til byggeri med statslån har jeg forstået den højtærede minister således, at han erkender, at det klart og tydeligt står i § 19, at ministeren kan ikke give statslån, så længe der er tilstrækkeligt byggeri uden statslån. Jeg har videre hørt, at det ærede medlem hr. Niels Andersen, der talte for retsforbundet, godkendte denne fortolkning; jeg forstod det, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen nu sagde, således, at han også godkender denne fortolkning, og jeg ved, at den højtærede arbejdsminister, den tidligere højtærede boligminister, også har godkendt denne fortolkning. Derfor synes jeg, det er af stor værdi, at man her fastslår, at så længe der er tilstrækkeligt privat byggeri uden statslån, kan der efter loven ikke gives statslån. Det fremgår klart af § 19, og jeg vil gerne herfra fastslå, at man nu fra alle sider er enig herom.

Dernæst kommer det andet spørgsmål, spørgsmålet om byggeri med statsgaranti.

Dér forstår jeg at boligministeren mener at det ikke er således, at han ikke kan give statsgaranti, selv om der er tilstrækkeligt byggeri uden statsgaranti. Det er den samme fortolkning, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen har gjort sig til talsmand for. Jeg fremsatte netop om dette punkt nogle betragtninger den 16. marts i år, da vi havde debatten om byggestoppet, og jeg vil gerne have lov til igen at fremdrage dem. Jeg sagde dengang — Folketingstidende sp. 4057 —:

„Af loven fremgår det imidlertid tillige, at også den statslige garantivirksomhed skal være af subsidier karakter over for det private byggeri, der ikke søger statsgaranti. Dette følger af § 10, stk. 2, sammenholdt med §§ 1 og 2.

Efter § 2 skal „statens støtte til nybyggeriet tilrettelægges med henblik på en stabil byggerytme“, og § 10, stk. 2, bestemmer nærmere, hvordan dette skal ske, nemlig ved, at finansudvalget for en 3 års periode fastsætter et beløb, inden for hvilket ministeren kan give garantier; der står om denne fastsættelse:

„Fastsættelsen skal ske under hensyntagen til, hvad der skønnes nødvendigt for at sikre et byggeri af tilstrækkeligt omfang, jfr. §§ 1 og 2.“

Da der jo ikke er mulighed for fra statens side at begrænse det helt private byggeri, kan hensynet til at holde en stabil byggerytme kun tilgodeses ved, at man lader byggeriet uden statsgaranti være det primære og byggeriet med statsgaranti et supplement hertil. Man kan ikke heroverfor påberåbe sig § 1 og sige, at det også er et formål at skaffe en boligbestand med en sådan husleje, at de bolig-søgende får rimelig lejlighed til at skaffe sig en efter deres økonomi passende bolig. Meningen må nemlig være den, at lovens formål skal opfyldes netop ved de regler, som loven giver, og kun ved disse. Det er netop lovens bestemmelser og hensigt, at det i § 1 udtrykte formål skal opfyldes med m²-tilskuddene og ikke ved regulering af det byggeri, der ikke har garantitilsagn fra staten. Derfor kan der ikke gås ud over lovens regler, og der kan ikke gives garanti, så længe der er byggeri nok ad privat vej, og der kan ikke gives statslån, så længe der er privat